

ordnet paa en mere tilfredsstillende Maade, end Tilfældet er nu. Man tør maasse nu haabe, dette vil ske i den nærmeste Fremtid, efter at dette Forslag er blevet forelagt her i Tinget.

Forslaget hviler paa det samme Princip som det Forslag, Tinget behandlede for faa Dage siden angaaende et Tillæg til Lyndeloven, og mit Standpunkt til det er derfor for saa vidt det samme som mit Standpunkt til det nævnte Forslag. Jeg tror derfor, det er en sejl Anskuelse, der gør sig gældende, naar man mener, at man kommer de Misgreb til Livs, som foregaa i Forhyringsvæsenet, ved at indskrænke Forhyringsagenternes Antal. Jeg mener ikke, at dette vil være nogen Garanti for, at Forholdet mellem Forhyringsagenterne og Søfolkene vil blive bedre. Der staar ganske sikkert i Forslaget, at Indenrigsministeriet fastsætter Betingelserne for Forhyringsagenternes Virksomhed, men der staar rigtig nok ikke nævnt noget om, hvorledes disse Betingelser skulle være. Men selv om man forudsætter, at der bliver truffet saadanne Betingelser, som i det hele kunne fastsættes, særlig den Betingelse, at de ikke maa drive Værtshushold, ikke maa have Logishuse eller lignende, tror jeg ikke, at disse Bestemmelser ville yde tilstrækkelig Garanti overfor Søfolkene, idet jeg mener, at det bliver uhyre vanskeligt at kontrollere den Virksomhed, som Forhyringsagenten i det skjulte kan drive. Vi have nu for Tiden Forhyringskontorer, som tilsyneladende ikke staa i Forbindelse med Logishuse eller Værtshuse, men som dog drive deres Virksomhed paa en saadan Maade, at de alligevel gennem Logishusene og Værtshusholderne skabe sig en Ekstraindtægt, idet de, naar Søfolkene komme og ønske Hjre, nægte at disponere over Pladserne til dem og henviser dem til Hjrebasserne, der drive disse Forretninger; derved søge de at faa den Indtægt, som de ikke officielt ville vedstaa, at de have. Jeg mener altsaa, at selv om vi faa Forhyringsagenter, og selv om kun de kunne drive den Forretning, som have Bevilling fra Indenrigsministeriet, have vi ikke der igennem nogen Garanti for, at de ville drive deres Virksomhed paa stort anden Maade, end den drives i Døblisset. Hvis vi skulle naa hen til Forhold, som sikke Sømanden en mere heldig Behandling, end han nu faar, maa vi oprette et Statskontor; der skal ansættes fastlønnede Embeds- og Bestillingsmænd, som skulle forrette denne Gærning; først naar den Mand, der staar for en saadan Forretning, ikke har nogen speciel Interesse af den Indtægt, den giver, først da tror jeg, at Forholdet bliver ordnet paa

en for Sømandene tilfredsstillende Maade. Der blev under Lyndelovens Behandling, hvor den samme Tanke kom frem her, foresat den Indvending derimod, at hvis det skulde være Embedsmænd, der skulde bestyre en saadan Forretning, vilde den dog ikke blive ledet paa en saadan Maade, at de forskellige Forretninger, der skulde udføres, vilde blive udførte med den Interesse, hvormed de udføres under privat Virksomhed. Jeg tror nu ikke, at denne Indvending har noget at betyde, fordi det staar saaledes for mig, at Forhyringsagenten er ikke i Stand til at skabe Pladser, han er ikke i Stand til at tilvejebringe Hjrer, som ikke findes, han er kun i Stand til at ordne Forholdet mellem Mandstabet og Stibene, og den Virksomhed mener jeg, passer godt til at kunne udføres af Embedsmænd. Jeg tror derfor, at hvis vi skulle have gode og sunde Forhold paa dette Omraade, vil det først naas, naar vi faa denne Virksomhed henlagt under et Statskontor, og naar Virksomheden udføres af fastlønnede Folk. Det er den væsentligste Ændring, jeg kunde ønske i Forslaget.

Dernæst indeholder Forslaget en Bestemmelse, som jeg meget vilde ønske kunde udgaa. Der staar i § 1, 2det Stykke, at det skal være „Nederne tilladt dertil at benytte Stibets Besalingsmænd eller de i hans faste Tjeneste staaende Kontorarbejdere“. Jeg kunde egentlig ønske, at Bestemmelsen: „eller de i hans faste Tjeneste staaende Kontorarbejdere“, maatte udgaa, fordi jeg tror, at hvis denne bliver staaende, ville vi faa det samme Forhold i Fremtiden, som vi have nu, maasse kun paa en anden Maade. Der staar nok her i Lovforslaget, at Nederen ikke maa yde disse Folk noget særligt Bederlag derfor; men der staar ikke noget om, at disse Folk, der udføre dette Arbejde for Nederen, ikke maa oppebære Bederlag f. Eks fra Sømandene eller fra Værtshusholderne eller Logisværterne, som kunne være interesserede i, at en saadan Forretning kommer i Stand. Jeg er derfor bange for, at hvis denne Bestemmelse skal staa i Loven, vil Resultatet blive det, at Nederne muligvis for at spare Gehyret til Forhyringskontoret vil lade en af sine Kontorarbejdere udføre denne Virksomhed og Kontorarbejderen vil, da han ikke faar noget særligt Bederlag derfor af Nederen, søge at skabe sig Indtægt fra anden Side, og vi komme saa meget let ind paa de selv samme Forhold som for Tiden ere til Stede. -- Der er en anden Bestemmelse, jeg kunde ønske knyttet til denne Lov, og det er en Bestemmelse om, at Hjreforsbud og Afregning